ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΩ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΤΟΣ 3ον
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 116

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΛΕΑΡΧΟΣ Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΕΣΣΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1935

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Την 25ην Μαρτίου 1924, ήτοι την επέτειον της Εθνικής Αναγεννήσεως, έλαβον χώραν σημαντικώτατα διά τό Έθνος γεγονότα, τά οποία άπετέλεσαν κηλίδα εις τό μέτωπον τού Ελληνικού Έθνους.

Ενώπιον ενός λαού, σταυροκοπουμένου διά τό άνόσιον των πράξεων και διερωτωμένου έάν βλέπη όνειρον, συνήλθον οι πατέρες τού Έθνους μέ επί κεφαλής τούς περιφήμους στρατοκράτας και έξέδωκαν τό περίφημον ψήφισμα της Δ΄ Συντακτικής των Ελλήνων Συνελεύσεως και υπό την ιδίαν ιστορικήν ημερομηνίαν, εκήρυξαν έκπτωτον την Δυναστείαν των Γλυξβούργων και απεστέρησαν την Ελληνικήν Ιθαγένειαν από τά μέλη της οικογενείας αύτης.

Ούτε Ιστορία 80 έτών ούτε παραδόσεις ούτε παρασχεθείσαι υπηρεσίαι ούτε ή πραγματική θέλησις τού Λαού ήρκησαν, όπως θέσουν φραγμόν εις την άχαλινωσίαν μιάς δρακός έπαισχύντων φυγάδων.

Την ιδίαν ημέραν, τονίζομεν 25ην Μαρτίου, αύτοί ούτοι οι φυγάδες, ώσεί μισούντες και αύτην άκόμη την ιστορικήν ημέραν της εθνικής εορτής καθ' ήν πάσα Ελληνική ψυχή έπρεπε να αγάλλεται,—αύτοί οι φυγάδες, εξήλωναν εις τά παρασήγματα τό Ελληνικόν Στέμμα από τά πηλήκια των Ελλήνων στρατιωτών.

Κάθε Έλλην φαντάζεται ποίας κατάρας την στιγμήν εκείνην θά έξέφερεν ή ψυχή τού Αειμνήστου Παλαιών Πατρών Γερμανού, όστις καθηγίασε την ημέραν εκείνην διά της ύψώσεως της σημαίας της Ελληνικής επαναστάσεως, την οποίαν ήλθον να μολύνουν οι φυγάδες. Ποίας κατάρας και αναθέματα θά έξέφερον αι ψυχαί των Μιαούλη, Μπότσαρη, Νοταρά και των άλλων εθνικών ηρώων, τά οποία ώραματίζοντο, όταν ώλοκλήρωναν την Ελληνικήν ανεξαρτησίαν θεμελιούντες την Βασιλείαν, ήν έβλεπον ώς μοναδικήν εγγύησιν της ανεξαρτησίας και γαλήνης τού Έθνους. Τό οικοδόμημα τού Ελληνικού Έθνους, τό οποίον διά μυρίων θυσιών και διά ποταμών αιμάτων εθεμελίωσαν εκείνοι, τό κατεκρήμνισαν οι δειλοί φυγάδες και οι τυχάρπαστοι πολιτικοί.

* * *

Ήδη πρόκειται να συνέλθη ή Εθνοσυνέλευσις, όπως αποφασίση περί της μεταρρυθμίσεως τού πολιτεύματος, από αύτην δέ εξαρτάται να άρθη εις τό ύψος εκείνο, πού άνταποκρίνεται πρός την ιστορίαν, την δικαιοσύνην, τό εθνικόν συμφέρον, ή να κατέλθη εις τό ταπεινόν επίπεδον της Συνελεύσεως τού 1924, και να γίνη διάδοχος και συνεχιστής των άτιμιών εκείνης.

Αί αποφάσεις της συνελεύσεως ταύτης θά είνε άποτέλεσμα συζητήσεων κατά τό μάλλον και ήττον μακρών, έάν κρίνη τις έκ της συνθέσεως της Κυβερνήσεως, των διαφόρων παρασκηνίων και των άσαφών δηλώσεων.

Υπάρχει όμως έν θέμα, τό οποίον ουδεμιάς χρήζει συζητήσεως, ούτε είνε άνθρωπίνως δυνατόν να εύρη έστω και ένα αντιφρονούντα.

Η επανάστασις εκείνη, άφού προσεπάθησε να εξαφανίση από της Ελληνικής γής πάν ό,τι ενεθύμιζεν, ότι εις αύτόν τόν τόπον υπήρξε Βασιλεία, μηδ' αύτων των κτιρίων εξαιρουμένων, διέπραξε και την βαρυτέραν άτιμίαν, άτιμίαν άντανακλώσαν εις όλοκληρον τό Ελληνικόν Έθνος. Είπε δηλ. ή επανάστασις: Σέ καταλύω από Βασιλέα, άφαιρώ από όλην την οικογένειάν Σου την περιουσίαν, σάς διώχνω και σάς άφαιρώ και την ιδιότητα τού Έλληνος.

Με άλλα λόγια είπε: Δέν σάς επιτρέπω να κινηθήτε, δέν σάς επιτρέπω να έχετε διαβατήριον, σάς κλείω την πόρτα όλων των προξενείων, δέν σάς επιτρέπω να συναλλάττεσθε, να υπογράψητε συμβόλαιον, δέν σάς επιτρέπω να ζήτε. Όταν απέθανεν ό Αείμνηστος Κωνσταντίνος και ή μικροτέρα Πριγκήπισσα Αικατερίνη ήτο άνήλικος, δέν ύπήρχε τρόπος να εκπροσωπηθή, άφού δέν υπήρχε τρόπος να διορισθή επίτροπός της· και όταν βραδύτερον απέθανεν ή Αείμνηστος Βασίλισσα Σοφία, νέαι πάλιν δυσχέρειαι και νέον εδιέξοδον.

Όλα αύτά έγίνοντο και γίνονται διά τά μέλη της Βασιλικής Οικογενείας, ένώ αντιθέτως, καθ' όλην αύτην την περίοδον, παρήλασεν ολόκληρος χορεία Παπαναστάσηδων, Σοφιανοπούλων, Γονατάδων, Πλαστηραίων, Καραπαναγιώτηδων και πολλών άλλων υπόπτου ποιότητος ανθρώπων, πρό των οποίων ό ελληνικός στρατός παρουσίαζεν όπλα εις ένδειξιν τιμής. Δέν δύναται άνθρώπινος νούς να διανοηθή άτιμίαν μεγαλυτέραν από την αφαίρεσιν της Ιθαγενείας και δή από τά μέλη της Βασιλικής οικογενείας. Δέν δύναται να υπάρξη βαρυτέρα ύβρις κατά τού πλέον στοιχειώδους δικαιώματος τού ανθρώπου, ύβρις, ή οποία έδωσε τό δικαίωμα εις ξένους πολιτικούς και έστεμμένους άκόμη να είπουν, ότι είνε άμφίβολον, έάν ή Ελλάς δύναται να κατατάσητε μεταξύ των πεπολιτισμένων Εθνών.

Η πράξις αύτη είνε ένα από τά μεγαλύτερα τερατουργήματα της αφηνιασμένης εκείνης επαναστάσεως.

* * *

Ήδη όμως έρχεται εις την σκέψιν παντός τιμίου ανθρώπου ή απορία: Πώς μίαν τόσον βδελυράν πράξιν διετήρησεν έν ισχύει επί 2 και πλέον έτη ή Κυβέρνησις τού Λαϊκού Κόμματος; Ίσως θά μάς απαντηθή:

—Μά τί θέλατε να κάμωμεν άφού ήτο συντακτική πράξις και δέν ηδυνάμεθα να την καταργήσωμεν διά Νόμου; Εις την άπάντησιν όμως αύτην έχομεν να άντιτάξωμεν, ότι είχε δύο δρόμους ν' ακολουθήση: Ό ένας ήτο να κάμη μίαν απλήν δήλωσιν εις την Βουλήν, ότι ναί μέν δέν δύναται κατά τύπους να άπαλείψη από τό μέτωπον της Ελλάδος τό στίγμα αύτό, άλλά θεωρεί τά μέλη της Βασιλικής Οικογενείας περισσότερον Έλληνας από πάντα άλλον Έλληνα και να δώση διαταγήν εις όλας τάς προξενικάς αρχάς, όπως χορηγήσουν διαβατήριον και τούς αναγνωρίσουν ώς υπηκόους Έλληνας.

Ό δεύτερος δρόμος ήνοιξεν, όταν διά των τελευταίων συντακτικών πράξεων κατηργήθη τό σύνταγμα. Κατά την περίοδον αύτην εξεδόθησαν ούχί όλίγαι συντακτικαί πράξεις και μάλιστα διά ψύλλου πήδημα, διά διορισμούς και απολύσεις.

Πώς δέν εσκέφθη ή Κυβέρνησις, κατά την περίοδον αύτήν, να αποπλύνη την μουτζαύραν αύτής, άλλά έπροτίμησε να την διατηρήση, εναποθέτουσα ούτω αύτήν και εις τό ιδικόν της μέτωπον;

* * *

Τώρα άνοίγεται τρίτος δρόμος εις την Κυβέρνησιν.

Την πρώτην ημέραν *της συγκλήσεως της Εθνοσυνελεύσεως,* άνεξαρτήτως παντός άλλου ζητήματος και μεμονωμένως *και πριν τακτοποιήσητε τά της μεταβάσεώς σας εις λουτροπόλεις και πριν λύσητε τά ζητήματα μεταπολιτεύσεως και δημοψηφίσματος και ότι άλλο, έχετε ιερόν καθήκον δι' ειδικού ψηφίσματος να αποπλύνετε την μουντζούραν αύτήν αποδίδοντες την ελληνικήν ιθαγένειαν εις τά μέλη της Βασιλικής Οικονενείας. Ούτω πράττοντες θά μάς επιτρέψητε να φαντασθώμεν, ότι ή μέχρι τούδε διατήρησις της μουντζούρας αύτής ήτο παράλειψις συνεπεία απροσεξίας και όχι έκ κακής προθέσεως. Έάν δέν τό πράξητε, θά ήσθε άξιοι τό ολιγώτερον λιθοβολισμού.*

Δέν πρέπει να έξέλθητε από την Βουλήν χωρίς τό ψήφισμα αύτό. Δέν προδικάζομεν την στάσιν της Κυβερνήσεως τού Λαϊκού Κόμματος, είμεθα όμως πεποισμένοι, ότι οι κ. κ. βουλευταί, σύσσωμοι και βοής, θά ψηφίσουν την απόδοσιν της Ελληνικής Ιθαγενείας από της πρώτης συνεδριάσεως της Συνελεύσεως, συνεπείς εις τάς προεκλογικάς των επαγγελίας και την ειλικρινή, ώς πιστεύομεν, αίσθηματολογίαν των.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Δέν υπάρχει εφημερίς βενιζελική ή οποία να μή θεωρεί νέο ζήτημα υπερτάτης φιλοτιμίας της την ηροποίησιν των εγκληματιών της 1ης Μαρτίου. Συνεντεύξεις, άφηγήσεις, άνταποκρίσεις, φωτογραφίαι, άρθρα υπέρ τού κινήματος και περιγραφαί διά την ζωήν των οικογενειών και των μέχρις έκτου βαθμού συγγενών των κινηματιών και έπιστολαί και διάλογοι και ύβρεις άκόμη κατά της Κυβερνήσεως, ή οποία κατέπνιξε την άνταρσίαν. Ζώμεν λοιπόν εις τάς παραμονάς μιάς νέας 1ης Μαρτίου;

Νέον κίνημα

❀

Έφιστώμεν την προσοχήν των άρμοδίων υπηρεσιών και ιδίως των άστυνομικών, υγειονομικών επί της ποιότητος των ψαριών και των κρεάτων, τά οποία πωλούνται κατά την παρούσαν εποχήν τού θέρους. Πληροφορούμεθα ότι ψάρια και κρέατα εκτιθεμένα εις πώλησιν δέν είνε εις κατάστασιν γιά να πωληθούν και έν τούτοις εκτίθενται εις πώλησιν χωρίς αί άρμόδιαι άρχαί να έπεμβαίνουν πρός πρόληψιν των δυσαρέστων συνεπειών, αί οποίαι πιθανόν να δημιουργηθούν διά τό κοινόν κατά την παρούσαν εποχήν. Έλπίζομεν ότι τόσον ό κ. Διοικητής της Χωρ)κής όσον και ό νέος Νομίατρος κ. Καφάτος θά έπιδείξουν την υπό των περιστάσεων ένδεικνυομένην ταχείαν ένέργειαν πρός θεραπείαν τού κακού και πρόληψιν δυσαρέστων συνεπειών.

Άμεσος άνάγκη

❀

Κάμποσο καιρό είχαμε ν' ακούσωμε στό νησί μας γιά φόνους σάν αύτόν τού άγροφύλακος Τρίγωνος. Τό έγκλημα αύτό καθ' έαυτό και ιδιαιτέρως διότι διεπράχθη εις βάρος όργάνου της άσφαλείας και της τάξεως, άλλά προσέτι και ό άγριος τρόπος μέ τόν οποίον εξετελέσθη, πρέπει να έπισύρη την προσοχήν των άρμοδίων δικαστικών και διοικητικών αρχών και να κινήση τό ένδιαφέρον αύτών διά την ταχείαν άνακάλυψιν των άπαισίων δραστών και την παραδειγματικήν τιμωρίαν των.

Ό προχθεσινός άγριος φόνος

❀

Τά χάλια της από Μυτιλήνης - εις Αγιάσσον όδού και ιδίως τού τμήματος Παγανής—Λαρίσσης είνε άπερίγραπτα. Έάν τώρα τό καλοκαίρι έχη αύτά τά χάλια, φαντάζεται κανείς πώς θά είνε τόν χειμώνα. Η Νομαρχία και τά Δημόσια έργα πρέπει να φροντίσουν ώστε συντόμως να διορθωθή ή κατάστασις αύτή δεδομένου μάλιστα ότι τό τμήμα αύτό είνε πολυσύχναστον, καθόσον δι' αύτού διέρχονται τ' αύτοκίνητα πού μεταφέρουν τούς λουομένους εις τά Θέρμα τού κόλπου, ύστερα δέ από ένα μήνα θά έχωμε και την πανήγυριν της Αγιάσσου και είνε γνωστόν ότι από τό τμήμα αύτό θά πέμπουν χιλιάδας διαδρομών τά αύτοκίνητα πού μεταφέρουν τούς προσκυνητάς.

Οι δρόμοι μας και τά χάλια των

❀

Την παρελθούσαν Πέμπτην προσήγγισεν εις τόν λιμένα μας τό ατμόπλοιον «Πάρος», τό οποίον έπλεύρισε μέν εις την προκυμαίαν, εν τούτοις όμως δέν έτο-

Τά λεμβουχικά

(Η συνέχεια εις την Δ΄ σελίδα)

«ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΩ»
Ἑβδομαδιαία
πολιτική ἐφημερίς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Τράπεζαι — Μοναί]
Δημόσια Καταστ.] Δρχ. 500

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτήσιαι Δρχ. 150
Ἑξάμηνοι » 80

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτήσιαι Λίραι Ἀγγλίας 1
» Ἀμερικῆς Δολλάρ. 5

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΜΕΣ' ΤΟ ΛΙΟΠΥΡΙ

Τοῦ κ. Φ. ΛΑΜΠΤΗΡΑ

Σάββατο ἀπόγευμα. Τὸ καλοκαιρινὸ λιοπῦρι σὲ λυώνει σὰν τὸ κερί, καὶ δὲν προφθάνεις νὰ σκουπίζῃς τὸν ἱδρῶτα σου, ποὺ τρέχει λαγκάδια ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου. Οἱ πέτρες καίουν σὰν κάρβουνα ἀναμμένα καὶ ἡ ζέστη περνάει τὴ σιόλα τοῦ παπουτσιοῦ. Ἀέρας δὲν φυσάει καθόλου, καὶ φύλλο δὲν κουνιέται πουθενά. Νομίζεις πὼς τάχουνε καρφωμένα ἐπάνω στὰ δένδρα.

Στὸ δρόμο τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς, πῶχουνε κάνει διακοπές, παίζουνε καὶ χαλᾶνε τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνές των. Ἔχω ξαπλώσει πάνω σὲ μιὰ πεζοῦλα τῆς αὐλῆς γιὰ νὰ κοιμηθῶ λίγο, μὰ ἡ ζέστη καὶ ὁ θόρυβος τῶν παιδιῶν ποὺ παίζουν ἔξω, δὲν μ' ἄφησαν ἥσυχο. Χωμένος μέσα στὸν ἱδρῶτα, ποὺ συνεχῶς βρέχει τὸ πρόσωπό μου, σηκώνομαι γιὰ νὰ δροσισθῶ λίγο μὲ νερό. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς, ἀκούω τὴ πόρτα νὰ κτυπάει δειλὰ-δειλά, καὶ μιὰ ἀδύνατη παιδικὴ φωνὴ νὰ ψελλίζῃ παρακλητικά :

—Θεῖα... Ἔλα θεῖα δόσε μου ἕνα κομμάτι ψωμί. Ὀρφανὸ εἶμαι θεῖα...

—Ἔνοιωσα μιὰ βαθειὰ συγκίνησι μέσα μου κι' ἄνοιξα ἀμέσως τὴ πόρτα, νὰ ἰδῶ καὶ νὰ ἐλεήσω τὴ δυστυχισμένη αὐτὴ ὕπαρξη. Ἦταν ἕνα παιδάκι ὡς ὀκτὼ χρονῶν πολὺ ἀδύνατο καὶ χλωμό, ποὺ καθὼς σοῦ μιλοῦσε ἐνόμιζες πὼς θὰ βγῇ κι' ἡ ψυχή του. Τοῦ ἔδωσα ὅτι μποροῦσα, καὶ τὸ ρώτησα ἀπὸ συμπόνια καὶ περιέργεια :

—Ἔχεις μητέρα, παιδί μου ;

—Ὄχι δὲν ἔχω, ἀπήντησεν, μὲ τρεμουλιστὴ φωνὴ κι' ἐπρόσθεσε : Ἀπέθανε πέρυσι καὶ μ' ἄφησε ἐμένα καὶ δυὸ ἄλλα μικρότερα ἀδελφάκια μου, μὲ τὸν πατέρα μας. Κι' ἐπειδὴ ὁ πατέρας εἶνε κατάκοιτος, ζητιανεύω ἐγὼ γιὰ νὰ φᾶμε.

—Μὰ δὲν ἔχετε συγγενεῖς, δὲν ἔχετε τίποτε ; ξαναρώτησα.

—Ὄχι, δὲν ἔχομε... τίποτα, τίποτα, εἶπεν, ἐνῷ στὸ πρόσωπό του ἐζωγραφίστηκε μιὰ βαρειὰ μελαγχολία, ἕνα παράπονο πικρὸ ποὺ σ' ἔκαμε νὰ δακρύζῃς.

Κατόπιν μὲ κύτταξε μ' εὐγνωμοσύνη καὶ ἔφυγε, ἀφίνοντας ἕνα βαθὺν ἀναστεναγμό.

Ἔκλεισα πάλι τὴ πόρτα καὶ κάθησα στὴ πεζοῦλα, ἐνῷ ἡ σκέψις μου ἀκολουθοῦσε πειὰ τὸ παιδί, τὴ δυστυχισμένη αὐτὴ ὕπαρξη, τὸ ὀρφανό... Μοῦ φαίνεται πὼς ἀντικρύζω ἀκόμη τὴ πελιδνὴ μορφή του, πὼς ἀκούω τὴ μισοσβυσμένη φωνή του, τὴ παρακλητική : Θεῖα... Ἔλα θεῖα, δόσε μου ἕνα κομμάτι ψωμί. Καὶ νοιώθω ἕνα δυνατὸ πόνο, ἕνα πόνο μεγάλο στὴ καρδιά...

Ἔξω τὰ παιδιὰ πάλ̓ξουνε ἀκόμη καὶ χάλνανε τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνές των... Καὶ τὸ καλοκαιρινὸ λιοπύρι ἐξακολουθεῖ νὰ ψήνῃ τὶς πέτρες τοῦ δρόμου. Σωστὸ μαρτύριο.

Ἀπὸ τὰ «Γραμμένα καὶ ἀνθρώπινα».

Φ. ΛΑΜΠΤΗΡΑΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Πέρα κεῖθε στ' ἀνοιχτὰ μέσ' τὴ τρικυμία
στὸ πλατὺ τὸ πέλαγο μιὰ βαρκοῦλα μόνη
γέρνει καὶ βυθίζεται στὰ λευκὰ θηρία..
ἡ ὀργὴ τῆς θάλασσας κι' ὁ καιρὸς τιμόνι.

Στέκω δῶθε καὶ θωρῶ μὲ καρδιὰ θλιμμένη
στῆς ζωῆς τὰ κύματα βάρκα ὁ ἑαυτός μου
πόνοι μ' ἔχουν καὶ καϋμοὶ τὴ ψυχὴ ζωσμένη
κι' ἀπ' τὰ πάθια χάνομαι στὶς στροφὲς τοῦ κόσμου

Εἶνε τάχα νὰ χαρῶ ; νάχω τὴν ἐλπίδα ;
νηνεμία μάταια ὁ πτωχὸς προσμένω,
χρόνια τώρα... παιδικοὶ πόθοι μου, σᾶς εἶδα
μ' ἕνα στεναγμὸ βαθύ, μαῦρο, θ' ἀποθάνω...

ΦΩΤΗ ΛΑΜΠΤΗΡΑ

Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Πολὺς κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν θὰ ὁρκισθοῦν νὰ φυλάττουν οἱ πληρεξούσιοι εἰς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἡ σχετικὴ συζήτησις ἀποτελεῖ ἀνούσιον βυζαντινισμόν, ποὺ ἀποδεικνύει πόσον συγκεχυμένα εἶνε τὰ πνεύματα καὶ πόσον μικρολόγοι αἱ ἀπασχολήσεις τῶν Ἑλληνικῶν πολιτικῶν πολιτικῶν κύκλων. Διότι, εἴτε «ὑπακοὴν» εἶνε «πίστιν» ὑποσχεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους εἰς τὸ δημοκρατικὸν ἀπολίθωμα τοῦ κ. Παπαναστασίου καὶ τῆς εὐκλεοῦς παρέας του, ἓν εἶνε βέβαιον : ὅτι ὀφείλουν πρωτίστως «ὑπακοὴν» εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ κυριάρχου λαοῦ καὶ «πίστιν» εἰς τὴν ἰδεολογίαν, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ὁποίας ἐξελέγησαν.

Η ΣΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ μεταφορὰ τῆς σοροῦ τοῦ ἀοιδίμου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὸν καθῆκον τῆς μεταβενιζελικῆς Ἑλλάδος. Τὸ μῖσος καὶ ἡ κακία τῆς Καμόρας εἶχε καταδικάσει τὸν νεκρὸν τοῦ Ἐλευθερωτοῦ Βασιλέως νὰ παραμένῃ ἄταφος εἰς τὴν ξένην. Διότι ὁ βενιζελισμὸς ἐφοβεῖτο τὸν Κωνσταντῖνον καὶ νεκρόν ! Σήμερον οἱ Ἕλληνες, ἀπαλλαγέντες τοῦ ζυγοῦ τοῦ ἀνθρώπου τῆς Χαλέπας ὀφείλομεν νὰ μεταφέρωμεν τὴν τιμίαν σορὸν τοῦ Μεγάλου Βασιλέως εἰς τὴν Πατρίδα του, τὴν ὁποίαν ἐτριπλασίασε καὶ ἐδόξασε.

ΙΩΑΝ. Ε. ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΙΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Μυτιλήνη

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ ἐπιθεώρησις «Ζὲ Σουὶ Περτοῦ» ἀφιερώνει δύο ἐν συνεχείᾳ ἄρθρα εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὡς ταῦτα διεμορφώθησαν μετὰ τὸ τελευταῖον κίνημα.

Ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν δύο κυτῶν ἄρθρων, ἀποσπῶμεν κατωτέρω μερικὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα :

Αἱ φυσιολογικαὶ ὅσον καὶ αἱ τεχνηταὶ περιπλοκαὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐδημιούργησαν προεκλογικῶς μίαν ἐξαιρετικὰ τιραχώδη καὶ περιπεπλεγμένην κατάστασιν. Ἐκ τῆς τοιαύτης συγχύσεως, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἰποῦμε ὅτι μετεκλογικῶς ἡ κατάστασις ἐξεκαθάρισεν πλήρως ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέλησιν τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Ἓν ὅμως παραμένει βέβαιον: ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπετάξατο τὸν Βενιζελισμόν. Συγκεντρῶσαν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ πρὸ διετίας, τὸ φιλελεύθερον κόμμα συνετρίβη κυριολεκτικῶς σήμερον. Προσεπάθησε ν' ἀποφύγῃ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν ὀχυρούμενον ὄπισθεν τῆς ἀποχῆς, ἐνῷ εἰς ὡρισμένας περιφερείας δὲν ἐδίστασεν νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς κομμουνιστάς. Ἡ μέθοδος ὅμως αὐτή, δὲν ἐτελεσφόρησεν. Δίδοντες εἰς τοὺς Βενιζελικοὺς τὰ 80 ο)ο τῶν ἀπεχόντων καὶ προσθέτοντες εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν τὸ ἓν τρίτον τῶν κομμουνιστικῶν ψήφων, φθάνομεν μόλιθ τὰς 280,000 ψήφων ἐπὶ 1,500,000 ψηφοφόρων. Ἤτοι τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον συνεκέντρωνε τὰ 60 ο)ο τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων δὲν συγκεντρώνει σήμερον πλέον τῶν 25 ο)ο.

Ταῦτα εἶνε τὰ μόνα ἀσφαλῆ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἐξαγάγῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ φλέγοντα ζητήματα ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἀσάφεια συνεχίζονται.

Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ κανεὶς μετὰ βεβαιότητος, εἶνε τὸ ὅτι τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἐτόλμα πρό τινος νὰ θέσῃ, ἤδη τίθεται καὶ μάλιστα ἐπιβάλλεται.

Μεταξὺ τῶν ἐκλεγέντων πληρεξουσίων, εἶνε ὁ κ. Θεοτόκης, ἀδελφὸς ἑνὸς τυφεκισθέντος τοῦ 1922, ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, υἱὸς ἑνὸς ἄλλου τυφεκισθέντος, ὁ κ. Μπαλτατζῆς, βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ἐπίσης υἱὸς τυφεκισθέντος καὶ ὁ Στράτος βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας, καὶ αὐτὸς υἱὸς τυφεκισθέντος.

Ὅλον τὸ αἷμα τοῦ 1922 ἐξεπήδησεν ἀπὸ τὰς κάλπας. Εἶνε ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς σφαγὰς τοῦ 1922, εἶνε οἱ καρποὶ τῆς οὐσίας: Τὰ θύματα τὰ ὁποῖα ἐνίκησαν τοὺς δημίους.

Αἱ ψῆφοι αὐταὶ πλήττουν κατάκαρδα τὸν Βενιζέλον, ταυτοχρόνως ὅμως, ἀποτελοῦν δημοψήφισμα ὑπὲρ τῶν υἱῶν τῶν συνεργατῶν τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου. Οὐδεὶς ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὸν φιλοβασιλικὸν χαρακτῆρα τῶν ψήφων αὐτῶν.

Οἱ ἐκλεγέντες κυβερνητικοὶ βουλευταί, ὅλο βασιλόφρονες, ἐπροτίμησαν τὴν ἀσφαλῆ καὶ μετριοπαθῆ τακτικὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Μεταξᾶ. Προτίθενται ἤδη ν' ἀσκήσουν πίεσιν ἐπὶ τοῦ πάντοτε διστακτικοῦ ἡγέτου των, ὁ ὁποῖος φαίνεται πρόθυμος νὰ προελκύσῃ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος.

Πολλοὶ θὰ συμβουλεύσουν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παλινόρθωσιν ἀπὸ τὴν ψῆφον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἄλλοι εἶνε διατεθειμένοι νὰ ἀναμείνουν τὴν διενέργειαν δημοψίσματος. Ὅλοι, ὅμως, δὲν δεικνύουν μεγάλην προθυμίαν εἰς τὸ νὰ δώσουν ὅρκον εἰς τὴν Δημοκρατίαν.

Ὁ κ. Θεοτόκης ὑπῆρξεν κατηγορηματικὸς ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως. Ὁπωσδήποτε ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁρκωμοσίας, θὰ δημιουργήσῃ ἀσφαλῶς ζητήματα κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν τῆς 1ης Ἰουλίου. Τότε θὰ ἠμπορέσῃ νὰ διακρίνῃ κανεὶς τοὺς πραγματικοὺς βασιλόφρονας ἀπὸ τοὺς ἀμφιρρέποντας. Τότε θὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ διατηρήσῃ τοὺς ἐνδοιασμούς του ἢ θὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸν φιλομοναρχικὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ὀπαδῶν του. ***

Ὁπωσδήποτε ὅμως κι' ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, χάριν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ θὰ ἦτο εὐκταῖον ὅπως σταθεροποιηθοῦν ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ πολιτικὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι. Τό γε νῦν ἔχον, ὁ ἀντιβενιζελισμὸς συνεδέθη μὲ τὸ ἔργον του, τὴν Βαλκανικὴν συνεννόησιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐγγύησιν τῆς ἐδραιώσεως τῆς εἰρήνης ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Ὁ Βενιζελισμὸς ἀντιθέτως ὑπῆρξεν ὁ ἀπηνὴς πολέμιος τοῦ συμφώνου τούτου.

Εἶνε ὑποχρεωμένος λοιπὸν κανεὶς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας μιᾶς παλινορθώσεως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἠμπορεῖ νὰ εἶνε κανεὶς ἀπολύτως βέβαιος περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐνίσχυε ὁπωσδήποτε τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον. Διαβλέπει ἤδη σαφῶς κανεὶς μίαν ἀρίστην ἐν τῷ μέλλοντι συνεννόησιν μεταξὺ τῶν τριῶν ἡγεμόνων τῆς Βαλκανικῆς, ἥτις θ' ἀποτελέσῃ ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ διπλωματικὴν καὶ δυναστικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐσωτερικῶς ὑπέφερε ἀπὸ ἀναστατώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνέστειλαν τὴν πρόοδον της. Ἐξωτερικῶς αἱ ραδιουργίαι τῶν βενιζελικῶν τὴν ἔβλαψαν σημαντικῶς. Ὁ Κρὴς πολιτικὸς ὑπῆρξεν ἡ αἰτία καὶ ἡ ἀρχὴ ὅλης τῆς κακοδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος. Αἱ παρελθοῦσαι λοιπὸν ἐκλογαὶ αἱ ὁποῖαι τὸν ἀπεμάκρυναν τῆς πολιτικῆς ὑπῆρξαν ὠφελιμότατα. Τὸ ἐκ τούτων ὅμως, κέρδος, θὰ εἶνε προσωρινόν, ἐφ' ὅσον δὲν κλεισθῇ ὁριστικῶς ἡ θύρα εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἐπάνοδον τοῦ ραδιούργου. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σήμερα ἔχει τὴν κλεῖδα, ἥτις θὰ κρατήσῃ τὴν θύραν ταύτην ὁριστικῶς κλειστήν, εἶνε ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ Π. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ — ΒΙΟΛΟΓΟΣ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων.
Lauréat τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων.
Τέως Assistant τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς καὶ τοῦ Βιολογικοῦ Institut τοῦ Νοσοκομείου Cochin, καθηγητοῦ Achard.
ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ
(Εἰδικῶς : Νοσήματα νεφρῶν, ἥπατος, στομάχου. θρέψεως καὶ ἐνδοκρινῶν ἀδένων).
Δέχεται ἐν Ἀθήναις :
Καθ' ἑκάστην 8 1)2—9 1)2 π.μ. καὶ 4—7 μ.μ.
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 70Ε'. — Μέγαρον Κασσάνδρα.
Ἀριθμὸς τηλεφώνου 27—138

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ

Πληροφορούμεθα ἐγκύρως ὅτι τὴν Κυβέρνησιν πρόκειται νὰ ἀπασχολήσῃ καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ὁρκωμοσίας τῶν πληρεξουσίων εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, δεδομένου ὅτι ὁ ἤδη ὑφιστάμενος ὅρκος καὶ διατυπωθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν δύναται—κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν εἰδικῶν συνταγματολόγων—νὰ ἐπιβληθῇ ἐφ' ὅσον τὸ πολίτευμα τελεῖ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὰς ἀναμφισβητήτου κύρους πληροφορίας μας, ἡ διατύπωσις τοῦ νέου ὅρκου θὰ γίνῃ καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο τόσον εἰς τὴν 1ην Συνέλευσιν τοῦ 1862—1864, ὅσον καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1924. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ἐν ἀναμονῇ τῆς ὁριστικοποιήσεως τοῦ πολιτεύματος οἱ πληρεξούσιοι τῶν συνελεύσεων ὡρκίσθησαν πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἡ πρώτη ἐθνοσυνέλευσις

Καὶ συγκεκριμένως : Εἰς τὴν 1ην Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1863, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Δ. Κριεζῆς ἐκάλεσε τοὺς πληρεξουσίους νὰ ὁμώσωσι τὸν ὅρκον, ὅστις διετυπώθη ὡς ἑξῆς :

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν μοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν».

Μετὰ τὴν τροποποίησιν καὶ κύρωσιν τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐδόθη ὁ νέος ὅρκος.

Ὁ ὅρκος τοῦ 1924

Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ εἰς τὴν Δ' Ἐθνοσυνέλευσιν, ὁπότε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου οἱ ἐκλεγέντες πληρεξούσιοι τῆς μοναπλεύρου Ἐθνοσυνελεύσεως προτάσει τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ χειροκροτούντων τῶν ἐν αὐτῇ πληρεξουσίων ἔδωσαν τὸν κάτωθι ὅρκον:

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας, ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Διὰ τῆς ὁρκωμοσίας δηλαδὴ καθίσταται πρόδηλον ὅτι τὸ πολίτευμα τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας ἐτίθετο ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἀπεφασίσθη μετὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκείνης καὶ πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Καφαντάρη νὰ ἐνεργηθῇ δημοψήφισμα. Ἐπῆλθεν ὅμως ἡ διὰ κινήματος πτῶσις τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης καὶ ἡ ἀνάληψις τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου, ὁπότε ἐξεθρονίσθη διὰ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκείνης ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐδόθη ὁ ὅρκος εἰς τὴν Δημοκρατίαν.

Αἱ περιπτώσεις αὗται τιθέμεναι ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἴσως δὲν πρόκειται ν' ἀφήσουν τοῦτον ἀνεπηρέαστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατύπωσιν τοῦ ὅρκου.

Ὁ ὅρκος εἰς τὴν βασιλείαν

Μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποδοκιμασίας τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπαναφορᾶς τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας ἡ συνέλευσις συνερχομένη θὰ ἐκλέξῃ διὰ ψηφίσματός της τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ θὰ δώσῃ τὸν ὅρκον πρὸς τὸν νέον πολίτευμα.

Ὁ ὅρκος οὗτος θὰ εἶνε ὁ διατυπωθεὶς εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911 ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς :

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας, ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακούων εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Αἱ ἐργασίαι τῆς συνελεύσεως

Προκειμένου νὰ συνέλθῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, θὰ προκύψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ζήτημα τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν της δεδομένου ὅτι ὁ ἰσχύων ἤδη κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν προβλέπει παραπομπὴν τούτων, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισιν, εἰς τὴν κυρωτικὴν ψῆφον τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον σήμερον δὲν ὑφίσταται.

Κατόπιν τούτου καὶ ἵνα μὴ παρακωλυθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, προτάσει τοῦ προέδρου θὰ ἰσχύσῃ ὁ ὑφιστάμενος κανονισμὸς μέχρι τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν θὰ ὑποβληθῇ εἰς κύρωσιν ὁ τροποποιούμενος κανονισμός, ὅστις θὰ προβλέπῃ περὶ τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

ΚΡΑΤΟΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ»

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις, ἡ ὁποία διεμορφώθη μετὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου, φέρεται ὡς ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ «ἀντιβενιζελικοῦ κράτους» πολλαὶ δὲ ἑρμηνευτικαὶ ἀκροβασίαι ἐπιχειροῦνται διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ νέου αὐτοῦ πολιτικοῦ ὅρου. Δι' ἡμᾶς ἐν πάσῃ περιπτώσει, παραμένει ἐντελῶς ἀκατανόητον, ποῖον τάχα περιεχόμενον, διαρκὲς καὶ μόνιμον, ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα «ἀντιβενιζελικὸν κράτος». Διότι ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ προέχει παντὸς ἄλλου, εἶνε ἡ δημιουργία ἑνὸς πραγματικοῦ κράτους, ἠθικῆς, τάξεως καὶ ἰσονομίας, κράτους ὅμως «Ἑλληνικοῦ» καὶ ὄχι «κομματικοῦ» δηλαδὴ μονοπλεύρου, συμφεροντολόγου καὶ ἐκδικητικοῦ.

Τοιοῦτον ὅμως «Ἑλληνικὸν» κράτος δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ τὸ σημερινὸν ἀνάπηρον πολίτευμα, ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν ἐμπάθειαν τὴν κομματικὴν καὶ ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ κυβερνῶντος ἑκάστοτε πολιτικοῦ κόσμου. «Ἑλληνικὸν» κράτος μόνον ἡ Συνταγματικὴ Βασιλεία ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ καὶ μόνον ὑπὸ τὴν Βασιλείαν, ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολῖται θὰ ἔχουν ἴσα δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐνοίας τοῦ κράτους καὶ τὰς αὐτὰς ἔναντι αὐτοῦ ὑποχρεώσεις. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ εὐσεβὴς πόθος τῶν κομματοδούλων περὶ κράτους ἀνήκοντος εἰς τοὺς ἑκάστοτε κρατοῦντας καὶ ὄχι εἰς ὁλόκληρον τὸν λαόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΦΩΤΙΟΥ
Δικηγόρος
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλέφωνον : 2-64

Ο ΠΑΠΑΕΥΘΥΜ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις ἔχει ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ τακτοποιήσῃ ἐπὶ τέλους τὸ ἐφημεριακὸν ζήτημα τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ ὁ ὁποῖος ἀπὸ μηνῶν ἐρημώθη λόγῳ τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντος ὡς ἐφημερίου γνωστοῦ ταραξίου ἀρχιμανδρίτου. Τί περιμένετε νὰ ἴδητε ἀκόμη Σεβασμιώτατε, διὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀνάξιος κληρικὸς ἐξέπεσε τελείως εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου. Ἡ ἐνορία του τὸν ἔχει ἀποκηρύξει. Μεταβαίνει εἰς διάφορα παρεκκλήσια διὰ νὰ ἱερουργήσῃ καὶ εὑρίσκεται πρὸ τοιαύτης ταπεινώσεως ὥστε ἄλλοτε μὲν νὰ εὑρίσκῃ τὴν θύραν τῶν παρεκκλησίων κλειδωμένην ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἄλλοτε δὲ νὰ τελῇ τὴν λειτουργίαν μόνος του, ἔχων ὡς ἐκκλησίασμα τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν νεωκόρον.

Τελοῦνται γάμοι, κηδεῖαι καὶ βαπτίσεις καὶ συμβαίνει ὥστε πότε μὲν νὰ ἀποκλείεται ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς συνέβη εἰς τὴν κηδείαν τῆς Ἐλπινίκης Μουτάφη καὶ ἄλλοτε δὲ νὰ ἐκδιώκεται ἀπὸ τὰς οἰκίας ἢ νὰ τοῦ ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδον ὁσάκις τολμήσῃ νὰ εἰσέλθῃ, ὡς συνέβη εἰς τὸν γάμον τοῦ Κωνσταντίνου. Καλαφάτη καὶ ἔτσι τρέχει καὶ ἐργάζεται ὁ δεύτερος διὰ λ)σμὸν τοῦ ἀνεπιθυμήτου.

Βεβαίως εἶνε δικαίωμά μας Σεβασμιώτατε νὰ συγχωρήσητε ὅλας τὰς ἐκνόμους πράξεις τῆς ἀνταρσίας τὰς ὁποίας ἐξετέλεσεν ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς ὡς ἄλλος Παπᾶ Εὐθὺμ φατριάζων καὶ συνωμοτῶν μετ' ἄλλων προσώπων ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ κατὰ τρόπον φρικιαστικὸν ἐναντίον Ὑμῶν, τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς του ; Ἀλλὰ δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κρατεῖτε ὡς ἐφημέριον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τῆς Μυτιλήνης διότι μόνον ἡ παρουσία του σκανδαλίζει καὶ ἐξεγείρει τὰς συνειδήσεις ὅλων τῶν Χριστιανῶν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πολιτικῶν ὁμοφρόνων του.

Ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἴχνος φιλοτιμίας καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ φύγῃ πρέπει Σεῖς Σεβασμιώτατε νὰ τῷ ἐπιβάλητε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Μυτιλήνην χρησιμοποιοῦντες ἐν ἀνάγκῃ ὅλα τὰ ἐκ τοῦ Νόμου ἀπορρέοντα δικαιώματά Σας.

ΑΙ ΠΟΛΥΘΕΣΙΑΙ

Πολὺ λαμπρὰ εἶνε ἡ πρότασις τοῦ νέου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Πράτσικα ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα εἰδικὴ διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν κατοχὴν πλειόνων τῆς μιᾶς θέσεων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Ἡ προτεινομένη τόσον ἠθικὴ καὶ δικαία πρότασις θέτει πλέον τέρμα εἰς τὴν βουλιμίαν μερικῶν παμφάγων ὀρνέων ποὺ λυμαίνονται τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ τοὺς διαφόρους αὐτονόμους ὀργανισμούς. Ἦτο καὶ ἡ πολυθεσία ἕνα ἀπὸ τὰ τόσα κακὰ τοῦ ἐπαράτου Βενιζελισμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ οἰκία τῆς κ. Κατίνας Π. Τυροπούλη διαμενούσης ἐν Σουτὰν κειμένης ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἡμετέρῳ διευθυντῇ, κ. Κλεάρχῳ Μαριγλῇ, ὁδὸς Ἐρεσσοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΤΡΑΜΠΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τέως Ἀντισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν
Στοὰ Κουτσουρίδη Ἀριθ. Τηλ. 3—70.

Ἐνεκρίθη ἡ κατάσχεσις τοῦ πετρελαιοφόρου «Ναυσικᾶ»

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς τῶν Στενῶν τῆς 7ης Ἰουνίου ἔληξε τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως κατακρατήσεως ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ἐν τῇ Προποντίδι κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον.

Ἡ μικτὴ ὑποεπιτροπὴ εἰς ἣν εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ νομικὴ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος ὑπέβαλε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 13ης Μαρτίου τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς καθ' ἣν, θεωρουμένων ἐπαρκῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας δοθεισῶν ἐξηγήσεων θεωρεῖ τὸ ζήτημα λῆξαν. Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι τόσον ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις περιορισθεῖσα εἰς τὴν ἐξάσκησιν ἀστυνομικῶν καθηκόντων (ἐσωτερικῆς τάξεως) τῇ αἰτήσει ξένου κράτους ἐπὶ πλοίου φέροντος τὴν σημαίαν τοῦ κράτους τούτου, ὅσον καὶ ἡ ἑλληνικὴ δὲν παρέβησαν τὴν δικαιοδοσίαν οὐδὲ τὰς διατάξεις τῶν περὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Στενῶν συμβάσεων.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναυσικᾶ», τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν κατεσχέθη, διότι μετέφερε καύσιμον ὕλην εἰς πειρατικά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνῆλθον εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ΟΔΕΠ, τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὰ Διοικ. Συμβούλια τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, Ἁγίου Συλλόγου ὁ «Βερναρδάκης» καὶ ἡ Ἐφορία τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων καὶ ἔλαβον διαφόρους ἀποφάσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μένος Σβορῶνος
Προϊστάμενος ἐπιταγῶν
καὶ
Σοφία Μαυραντώνη
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἡ «Λεσβιακὴ Ἠχὼ» εὔχεται τὸν βίον ἀνθόσπαρτον καὶ εὐτυχῆ.

ΠΕΝΘΗ

ΑΓΓΕΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Εἰς βαθὺ γῆρας ἀπέθανε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ἐκ Περγάμου Ἄγγελῆς Ἀλεξανδρῆς πατὴρ τοῦ εὐφήμου γνωστοῦ ἐμπόρου τῆς ἀγορᾶς μας κ. Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρῆ.

Εἰς τὴν τρωθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος ἡ «Λεσβιακὴ Ἠχὼ» εὔχεται τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς δὲ τὸν μεταστάντα κοῦφον τὸ χῶμα τῆς Λέσβου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5439 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Σκοπέλῳ Γέρας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τὴν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου 1935.

Μυτιλήνη τῇ 27 Ἰουνίου 1935
† Ὁ Μυτιλήνης Ἰάκωβος

Τὰς δημοσιεύσεις σας
στὴ «Λεσβιακὴ Ἠχὼ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς Α' σελίδος)

ποθετήθη ἡ κλῖμαξ διὰ τὴν ἄνοδον καὶ καθοδον τῶν ἐπιβατῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀρκετοί, ἀλλ' ἐχρησιμοποιήθησαν αἱ λέμβοι διὰ τὴν ἐπίβίβασιν καὶ ἀποβιβασιν αὐτῶν. Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ ταξειδεύοντες δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώνουν διπλοῦν χαράτσι γιὰ λεμβουχικά, ἕνα ἐπάνω στὸ εἰσιτήριο καὶ ἄλλο στὸ βαρκάκη, Ἐδαπανήθησαν τόσα ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα βαρύνουν τὴν ράχι τοῦ κόσμου, ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται ἐπειδὴ τὸ θέλει ὁ τάδε πλοίαρχος ἢ τὸ δεῖνα λιμενικὸν ὄργανον νὰ ὑποβάλληται ὁ κοσμάκης καὶ εἰς ἄλλας ἀκόμη φορολογίας γιὰ βαρκαδιάτικα. Μήπως ἔχουμε λάθος, κ. Λιμενάρχα καὶ κ. Πρόεδρε τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ;

❀

Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν ἐκκαθαριζομένων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περιλαμβάνεται καὶ ὁ Τελώνης Μυτιλήνης κ. Γαλάνης. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις εἶνε λυπηρὸν διότι στερεῖται ἡ ὑπηρεσία ἑνὸς τιμίου εὐσυνειδήτου καὶ ἐργατικοῦ ὑπαλλήλου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του ὁ κ. Γαλάνης εἰργάσθη μετὰ τιμιότητος εὐσυνειδησίας καὶ ἐργατικότητος τοιαύτης ὥστε κατέκτησε τὰς συμπάθειας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο εὐχόμεθα νὰ διαψευσθῇ ἡ ὡς ἄνω εἴδησις περὶ ἀπομακρύνσεώς του.

Ἡ ἐκκαθάρισις

ΝΑ ΠΩΣ ΕΠΕΒΛΗΘΗ Η "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,,

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΤΩΝ

«Μετὰ τὴν ἐπάνοδαν τοῦ 1922 ὁ Παπανασταίου ὡς ἀρχηγὸς τῆς τότε ἱδρυθείσης Δημ. Ἑνώσεως ἐξέδιδε τὴν «Δημοκρατία» στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου ἐκεῖ μέσα στὰ στενόχωρα Γραφεῖα της διηύθυνε ὅλη τὴν ἐπαναστατικὴ κίνησι ποὺ ἀνατίναξε τὴν Βασιλεία σὲ λίγο. Ἐκεῖ μέσα δυὸ μέρες κατόπι μετὰ τὴν 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1923 στὸ πίσω μέρος μιᾶς ρεκλάμας ἐγράφηκε τὸ (Δηθεν) Λαϊκὸν ψήφισμα ἠξίωσε νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁ Βασιλεὺς τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ τὸν Μάρτιο τοῦ 1924 ποὺ ἄρχισαν τὶς περιοδείες γιὰ τὴν προπαγάνδα τοῦ δημοψηφίσματος.

Μέσο στὶς πολλὲς ἀποδοκιμασίες θυμᾶμαι καὶ τοῦτο : Σ'ἕνα σιδηρ. σταθμὸν τοῦ γίνηκε ἡ ἀκόλουθη ὑποδοχή. Ὅλα τὰ γύρω τοῦ Σταθμοῦ ἦταν τελείως ἔρημα καὶ μόνον, πλάϊ στὴ γραμμὴ ἦσαν τέσσαρες ἄνθρωποι καθισμένοι σὲ καρέκλες ποὺ κρατοῦσαν ἐπιδεικτικὰ στὰ χέρια τους τὸ «Σκρί.» ποὺ εἶχεν ἐπάνω κάτι μεγάλα ὄχι ὄχι καὶ «Ζήτω ἡ βασιλεία» οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ παριστάνων πὼς ἦσαν βυθισμένοι στὴ μελέτη καὶ πὼς δὲν κατάλαβάν τότε τὸ Τραῖνο ποὺ ἔφερεν. Σ'ἄλλο σταθμὸ εἴδαμε τὸν κόσμο νὰ φεύγῃ ἐπιδηκτικὰ μόλις ἔνοιωσε πῶς μέσα στὸν Τραῖνο ἦταν ὁ Παπανασταίου.

Καὶ ὅμως καταλήγει ὁ γράφων χάρις στὸ θάρρος μας τὴ πίστη πρὸς τὴν Δημοκρατία μας ἐπεβλήθη αὐτη».

Αὐτὰ γίνηκαν στάς παραμονὰς τοῦ περιφήμου δημοψηφίσματος τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1924.

Καὶ ἔπειτα εἶχαν τὴν ἀξίωσι νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ νὰ ζήσῃ ἡ Δημοκρατία των.

ΕΝΑ ΚΑΛΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Χατζίσκος καταρτίζει νομοθ. διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἔχοντες ἄνω τῶν 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐκπαιδευτικοὶ θὰ ἀπαλλάσσωνται τῶν καθηκόντων των.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Πρόκειμένου νὰ ἀρχίσουν σήμερον αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀνεχώρησαν προχθὲς εἰς Ἀθήνας οἱ βουλευταὶ Λέσβου κ. κ. Δημ. Σάββας, Ἐλευθέριος Κωστομοίρης, Δημ. Κουκλέλης Γεώργ. Βοστάνης, Δημ. Γεωργαντέλλης καὶ Παῦλος Χατζηγεωργίου μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνεχώρησεν εἰς Σάμον ἵνα μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐκεῖ περιοδεύοντος Στρατολογικοῦ Σεμβουλίου ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς λοχαγὸς κ. Γ. Ψαρρᾶς

— Εἰς Σκόπελον Γέρας οἰκογενειακῶς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Β'. Μεικτοῦ Σχολείου κ, Στυλιανὸς Πασχαλίδης,

— Εἰς Ἀγιάσσον ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Εὐστρ. Χατζησταύρου μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης κ. Π. Μάνδρας πληροφορηθεὶς ὅτι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ψυγεῖον εὑρίσκονται κρέατα ἀποσυντεθειμένα, εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομίαν, ὄργανα τῆς ὁποίας μετὰ ὑπαλλήλου τῆς Δημαρχίας μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ παρέλαβον αὐτά. Παραχωρήσας συνάμα ἓν δοχεῖον πετρελαίου καὶ ἕνα ἀραμπᾶν διέταξε τὴν μεταφορὰν τῶν κρεάτων κάτωθεν τοῦ Φρουρίου καὶ πρὸ τῆς Ἀποδέκτης τῶν ἁλιπάστων, ὅπου παρεδόθησαν εἰς τὸ πῦρ. Ἐπαινοῦμεν τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Δημάρχου καὶ εὐχόμεθα τοιαῦτα σωτήρια χειρονομίαι νὰ γίνωνται συχνὰ πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ τιμωρίαν τῶν ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν φείδονται τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν. Χρειάζεται καὶ μία ἐπιθεώρησις εἰς τὰ Ἰχθυοπώλεῖα, διότι καὶ ἐκεῖ μετὰ μεγάλης ἀσυνειδησίας πωλοῦνται ἀποσυντεθειμένα ἤδη ψαριῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ ἐκφράσωμεν καὶ διὰ τοῦ Τύπου τὰς θερμοτέρας εὐχαριστίας μας πρὸς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ ΣΤ' Δημοτικοῦ Σχολείου (Βουρνάζειον) καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ἄριστα κατηρτισμένος Διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Ἰωάν. Χ'' Γεώργην διὰ τὰς προσπαθείας, ἃς κατέβαλον καὶ διὰ τὴν παιδαγωγικὴν μέθοδον, ἣν ἐφήρμοσαν πρὸς μόρφωσιν τῆς μικρᾶς μας Εὐδοκίας ἡ ὁποία, ἔτυχεν ἀπολυτηρίου μὲ βαθμὸν ***ἄριστα*** καὶ γενικῶς ὅλων τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου των. Τοιοῦτοι διδάσκαλοι ἀποτελοῦν σέμνωμα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου καὶ ἀσφαλῶς ὅταν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ μὲ τὸν ἴδιον ζῆλον καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι ἐκτελοῦν τὸ καθῆκόν των, τὸ Ἔθνος καὶ ἡ κοινωνία θὰ ἔχουν πολλὰ νὰ ἐλπίζουν ἀπὸ τὴν νέαν γενεάν.

Μυτιλήνη τῇ 29 Ἰουνίου 1935

Κλέαρ. Α. Μαριγλῆς
Ἑλένη Α. Μαριγλῆ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΔΙΕΡΡΥΘΜΙΣΘΗ Η ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἡ νέα ἐπετηρὶς τοῦ Στρατοῦ διαρρυθμισθεῖσα τελικῶς κατὰ τὴν χθεσινὴν καὶ προχθεσινὴν σύσκεψιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἀπεστάλη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» πρὸς δημοσίευσιν. Ἡ ἐπετηρὶς ἐστηρίχθη εἰς τὰ πορίσματα τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀποστράτων ἀντιστρατήγων ὡς ταῦτα συνετάχθησαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935. Αἱ προαγωγαὶ ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πινάκων τοὺς ὁποίους θὰ καταρτίσῃ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΕΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετέβη εἰς Κόρινθον ὅπου παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐκ Κορίνθου ἐπιστρέφη σήμερον.

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φαίνεται ἀποκλίνων νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς Κυβερνήσεως, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Γερμανίαν καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

Οἱ παρεπιδημοῦντες Γερμανοὶ δημοσιογράφοι κατέθεσαν χθὲς στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Δύο Χιτλερόπαιδες ἐν στολῇ ἐβάσταζαν τὸν στέφανον καὶ μία δημοιρία εὐζώνων ἀπέδωκε τὰς τιμάς.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμίλησεν πρὸς τοὺς πληρεξουσίους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκθέσας τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις ζητήσας ὅπως τῆς παράσχουν οὗτοι ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

ΔΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Μεθ' ὃ ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνεφέρθη εἰς τὸ κίνημα τὸ ὁποῖον ἀνέκοψε τὴν δημιουργικὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐν τούτοις δὲν ἐξετράπη τῆς νομιμότητος ἀλλὰ μὲ αὐτὴν ὡς πάντοτε σημαίαν τῆς γαλήνης καὶ ἡσυχίας, ἐνεφανίσθη προσφάτως ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ τυχοῦσα τῆς πανηγυρικῆς του ἐμπιστοσύνης.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν τέλει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεφέρθη εἰς τὸ Πολιτειακὸν ζήτημα ὑπογραμμίσας τὴν προεκλογικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε πρὸς τὸν λαόν, ὅπως ἐνεργήσῃ δημοψήφισμα ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ. Τὴν ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἀπόφασιν θὰ λάβῃ ἡ αὔριον συνερχομένη Ἐθνοσυνέλευσις, ἐξουσιοδοτηθεῖσα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

«Οἱ κ. κ. πληρεξούσιοι—κατέληξεν— πρέπει ν' ἀποφασίσουν κατὰ συνείδησιν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὸ γενικώτερον συμφέρον τοῦ Ἔθνους».

Τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπεδέχθησαν οἱ πληρεξούσιοι διὰ χειροκροτημάτων.

Μεθ' ὃ ὁ πληρεξούσιος κ. Σλῆμαν, λαβὼν τὸν λόγον ἀνεφέρθη εἰς τὸ πολιτειακόν, τονίσας ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν Βασιλείαν, διότι ἐν τῷ συνόλῳ του εἶνε κόμμα Βασιλοφρόνων. Εἶτα ὁ κ. Κρανιωτάκης ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ ἐκφράσῃ τὰς προσωπικὰς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος γνώμας του καὶ νά καθορίσῃ τὴν τακτικήν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, διότι, κατὰ τὰς πληροφορίας του, οἱ παλαιοδημοκρατικοὶ ὀργανοῦνται, προπαρασκευάζοντες ταραχὰς καὶ ἀνωμαλίας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα περικλείει μεταξὺ τῶν στελεχῶν του πολλὰ ζωτικὰ στοιχεῖα προκειμένου ν' ἀντιμετωπίσῃ προπαρασκευαζόμενας ἀναμαλίας καὶ ὅτι τὴν προσωπικὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ θὰ ἐκθέσῃ ἐν καιρῷ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΠΠΕΙΟΥ

Τὴν 8ην Ἰουλίου ἡμέραν Δευτέραν ἑορτάζει ὁ ἐν Ἱππείῳ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ὅπου φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα, ὥστε ἡ πανήγυρις νὰ διεξαχθεῖ μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρέπειαν.

Τὴν Θείαν λειτουργίαν θὰ τελέσῃ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης μας μετὰ τοῦ κλήρου τῶν περιχώρων. Προμηνύεται μεγάλη συρροὴ κόσμου.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης ὑπέστη αἱφνιδίαν συμφόρησιν, Λόγῳ ἀμέσου ἐπεμβάσεως τῶν θεραπόντων ἰατρῶν θεωρεῖται διαφυγὼν, τὸν ἄμεσον κίνδυνον.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Ἀθήνας χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας του ὁ διευθυντὴς τοῦ «Σκορπιοῦ κ. Ἀλκιβιάδης Α. Μαριγλῆς.